

[Undervisningsministeren.]

mødte han Tilslutning fra tre Partiers Side, nemlig Socialdemokraterne, det radikale Venstre og Partiet Venstre. Derimod fik han ikke Tilslutning fra det konservative Folkeparti, som forlangte Sagen forelagt ved særligt Lovforslag og underkastet en grundig Behandling.

Det ærede Medlem sad den Gang i Finansudvalget, saa han kender dette nøjagtigt og behøvede for saa vidt ikke at have spurgt mig. Det var, før der endnu var sket det Ulykkestilfælde, at det ærede Medlem gik ud af Udvalget. Om det nu var, fordi han efter sit eget Partis Mening var den, der lettest kunde undværes, eller fordi der var kastet Lod om, hvem der skulde gaa ud, ved jeg ikke. (*Afbrydelse fra konservativ Side*: Det kommer ikke Dem ved!). Nej, ganske vist, men det kommer mig ved, at det ærede forhenværende Medlem af Finansudvalget spurgte mig om noget, som han fuldt ud ved Besked om som forhenværende Medlem af Finansudvalget.

Saaledes laa Sagen. Derfor maatte beklageligvis min Forgænger som Undervisningsminister fremsætte et Lovforslag. Lovforslaget blev fremsat her i Tinget den 18. Marts. Ministerens Motivering deraf findes i Folketingstidende Sp. 5240. Det var den 18. Marts. Den 21. Marts skete Katastrofen for det ærede Medlem og hans Parti, kan man jo godt sige.

Nu kan det ikke nytte, at de bagefter kommer og forlanger, at jeg som ny Minister skal forelægge et Lovforslag, som det ærede Medlem som forhenværende Medlem af Finansudvalget mente maatte underkastes en grundig Behandling, idet Spørgsmaalet ikke maatte afgøres i Finansudvalget. Derfor maatte Afgørelsen tage mere Tid end den Tid, som Regeringen nu en Gang — og af gode Grunde — har bestemt for Samlingen. Det er nu en Gang den nuværende Regering, der bestemmer Politik og Taktik og Tempo. Det er os, der regerer og har Ansvaret. Det er ikke ærede, misfornøjede Medlemmer — og med Rette misfornøjede, det vil sige med deres egen Holdning og deres eget Parti. Men det konservative Folkeparti skal nu dække en lille Smule over den forfærdelige Fiasko den 21. Marts med paafølgende Konsekvenser ved at gøre en hel Masse Vrøvl til ingen Verdens Nytte og spørge om en Masse Ting, som de selv ved Besked om.

Formanden: „Vrøvl“ er ikke et passende Udtryk.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

De Ændringsforslag, der af min Forgænger er stillet til de to militære Budgetter og til § 26, er alle tiltraadt af Finansudvalget, og jeg har ikke hørt, at der fra nogen Side er fremsat Kritik af disse Ændringsforslag, eller at der paa anden Maade har været givet Anledning til at knytte Bemærkninger til dem. Og saa kommer man her og benytter disse Ændringsforslag ved Tillægsbevillingslovens anden Behandling til at prøve paa at faa en Diskussion i Gang om, hvorledes Flaaden skal vedligeholdes, og under hvilke Former Nybygningerne skal foregaa i den kommende Tid. Jeg finder ingen Anledning til at indlade mig i en saadan Forhandling paa nærværende Tidspunkt, med den Foranledning, som disse Ændringsforslag giver.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stauring): Idet jeg i øvrigt ganske kan henholde mig til, hvad Finansministeren allerede har udtalt om Tillægsbevillingslovforslaget, skal jeg paa et direkte Spørgsmaal med Hensyn til Statens fremtidige Isbrydermateriel oplyse, at der ikke ved min Tiltræden i Ministeriet forefandtes nogen udarbejdet Plan i saa Henseende. Jeg har gjort Skridt til, at de nødvendige Planer udarbejdes, men de har ikke kunnet foreligge til i Dag.

C. J. F. Sven: Jeg vil blot sige til den højtærede Finansminister, at det eneste Formaal med mine Udtalelser selvfølgelig var at faa Lejlighed til at fremsætte nogle Bemærkninger om Restaurationsskatten og æske Ministeriets Standpunkt til det privat fremsatte Lovforslag. Det er ikke lykkedes mig at faa det at vide. Den højtærede Finansminister vælger at hylle sig i Tavshed, en meget talende Tavshed. Jeg tror, at Restaurationsskatten og Forbrugerne vil vide at vurdere det.

Ole Bjørn Kraft: Det var paa ingen Maade min Hensigt ved de Bemærkninger, jeg før fremsatte, at ville indlede nogen som helst Militærdiskussion. Jeg benyttede blot en af Tillægsbevillingslovens Kendsgerninger til at kaste Lys over den Politik, der har været ført, og til at vise Berettigelsen i de saglige Krav, som vi fra vor Side har fremført. Men den højtærede Forsvarsminister maa jo have overhørt, at jeg stillede et direkte Spørgsmaal til ham, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det var hans og Regeringens Mening, at de Torpedobaade, hvis Bygning var planlagt, og som skulde frem-